

РЕШЕНИЕ

№ 2508

гр. София, 14.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 04.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11264** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу решение № 95-С-103-1/27.10.2020 г., издадено от главен изп. директор на [фирма], [населено място], за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление № 95-С-103/13.10.2020 г., в частта по т.т. 1 и 3.

В жалбата се твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен, издаден в противоречие с процесуалните правила и в нарушение на материалния закон и на адм.-производствените правила. Искане се от съда да отмени отказа и да реши делото по същество. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. С., претендира направените по делото разноски.

Ответникът – главен изп. директор на [фирма], [населено място], редовно призован, се представлява от юриск. С., която оспорва жалбата, намира жалбата за неоснователна, а отказът – за правилен и законосъобразен. Претендира съд. разноски за юриск. възнаградени и прави възражение за прекомерност на адв. хонорар.

Административен съд – София – град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства, извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Фактическа обстановка:

Информацията, поискана по заявлението, в точка 1 и точка 3, е както следва:

Списък на дружествата, с които [фирма], има сключени договори за пощенска услуга „хибридна поща“ за 2018 г., 2019 г. и първото шестмесечие на 2020 г.

Списък на дружествата, с които [фирма] има сключени договори за пощенска услуга „пряка пощенска реклама“ за 2018 г., 2019 г. и първото шестмесечие на 2020 г.

Според ответника, исканата инф. не попада в обхвата на понятието „Обществена информация“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а в обхвата на понятието търговска тайна, по смисъла на чл. 17 ал. от Закона за достъп до обществена информация, като предоставянето на информацията би довело до нелоялна конкуренция между търговци и не подлежи на предоставяне.

Отказван е достъп до обществена информация по заявление № 95-С-103/13.10.2020 г. по информацията, поискана в точка 1 и точка заявлението, а именно:

- Списък на дружествата, с които [фирма] има сключени договори за пощенска услуга „хибридна поща“ за 2018г., 2019г. и първото шестмесечие на 2020г.

- Списък на дружествата, с които [фирма] има сключени договори за пощенска услуга „пряка пощенска реклама“ за 2018 г., 2019 г. и първото шестмесечие на 2020 г.

Според ответника информацията не попада в обхвата на понятието „Обществена информация“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а в обхвата на понятието „търговска тайна“, по смисъла на чл. 17, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация, като предоставянето на информацията би довело до нелоялна конкуренция между търговци и не подлежи на предоставяне. Услугите „хибридна поща“ и „пряка пощенска реклама“, предлагани от дружество [фирма] не попадат в обхвата на „универсалната пощенска услуга“. В този смисъл дружество [фирма] се конкурира със [фирма] на пазара при предлагането на двете услуги, включително по процедури за възлагане на обществени поръчки, като предоставянето на информация за дружествата, с които [фирма] има сключени договори за услугите „хибридно поща“ и „пряка пощенска реклама“ би довело до нелоялна конкуренция по смисъла на Закона за защита на конкуренцията и до нарушаване на принципа на равнопоставеност и свободна конкуренция по смисъла на ЗОП.

Съдът приема от фактическа страна, че безспорно дейността на двете дружества е идентична – предоставяне на пощенски и куриерски услуги, факт, който се признава и от жалбоподателя, като същата е конкурентна. Не се спори, че двете дружества участват и в провеждани процедури по възлагане на общ. поръчки по ЗОП.

От правна страна:

Законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК същият следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му. Първите са необходим реквизит

на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административнопроизводствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административнопроизводствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването му.

Отказът да се предоставят горепосочените документи представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 4 от АПК и подлежи на оспорване по административен ред.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, ответникът като дружество, финансирано основно с държавни средства е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. В настоящия случай, исканата информация не може да се приема за обществена по характеристика, а за търговска.

От установените по-горе по делото факти следва извода, че посредством исканата информация не следва да се тълкува като обществена по смисъла на чл. 9 от ЗДОИ, понеже посредством нейното предоставяне не се цели създаване възможност при получаването ѝ, лицето, което би я получило, да си състави мнение относно дейността на задължения субект във връзка с изпълнението на закона. В случая се касае за търговски спор и конкурентна дейност между два търговски субекта, във връзка с предоставяне на конкретни търговски услуги, което априори изключва заявлението от обхвата на ЗДОИ, предвид липсата на кумулативно-предвидените предпоставки по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, за да се приеме, че исканата информация е обществена. Цели се решаване на търговски спорове, посредством използване механизма на ЗДОИ, чиято цел е различна и не касае отношения от подобен характер.

Съображението на ответника, относно липсата на съгласие от страна на заинтересуваните дружества, клиенти на услугите, представляващо пречка за

предоставяне на информацията, се споделя от настоящия състав на съда. Съгласно чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, достъп не се предоставя, когато същият засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. В случая не е налице надделяващ обществен интерес, който би обусловил предоставянето на исканата информация, понеже както бе посочено по-горе се установи наличие на личен и пряк интерес, свързан с търговски взаимоотношения и спорове, които не би могъл да се квалифицира като такъв. Редът за получаване на тази информация е различен и би могъл да бъде само по съдебен ред или в производство пред КЗК.

Процесният акт е правилен и законосъобразен, в хода на производството по издаването му не са допуснати съществени нарушения, поради което жалбата срещу същия следва да бъде отхвърлена. На ответника, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, предвид своевременно направеното искане и приложен списък на сторените разноски, следва да бъдат присъдени разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева за юриск. възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу решение № 95-С-103-1/27.10.2020 г., издадено от главен изп. директор на [фирма], [населено място], за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление № 95-С-103/13.10.2020 г., в частта по т.т. 1 и 3;

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 100 /сто/ лева, представляваща сторени по делото разноски за юриск. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на РБ.

СЪДИЯ: